

v vojaški granici in sedaj darovali muzeju v spomin — na uniformirane šolnike.

Knjižnica, ki obsega le knjige pedagoške vsebine, šteje 2741 del v vrednosti 10.843 kron 60 vinarjev.

Prezanimiv je tudi arhiv, o katerem obširneje pisati nedostaja prostora.

Skupna vrednost „Hrv. škol. muzeja“ znaša — brez arhivalij, ker te imajo le muzejalno vrednost — 70.068 kron 10 vinarjev.

Tako sem na kratko navedel obsežno vsebino šolskega muzeja in njegovo uredbo. Iz teh površnih črtic, pa more vsakdo izprevideti, kak zaklad ima učiteljstvo bratskega naroda. Tudi v tem oziru smo Slovenci na slabšem.

(Dalje.)

Splošna navodila v odvracanje jetike.

(Dalje.)

I. Zabranitev.

A. Obvezne naredbe

a) Splošne. Kadarkoli kdo zboli za jetiko, je dolžnost strežnikom bolnikovim in bolniku samemu, da storé za gotovo neškodljivim okužljivi izkašljani izmeček in katerikoli drug tuberkulozni gnoj (iz turov) in da preprečijo tako razširjanje tuberkelnih kalij.

V to svrhu ravnati se je brezpogojno po teh-le naredbah vedenja:

Kadar kdo zboli, in se v zdravniku vzbuja sum jetike, treba je kar najhitreje dati mikroskopično-bakteriologično preiskati izmečke, ki so važni za diagnozo.

Ako je jetika dokazana, skrbi se kolikor možno za to, da se dajo bolniku — brez prikrajšbe najljudomilejše postrežbe — posebna spalnica, vsekako pa posebno ležišče, posebno posteljno prtenino in životno perilo, posebna obleka, posebne umivalne in jedilne priprave.

Pljuvati sme odslej bolnik v hiši in zunaj iste, na kar ima zdravnik siliti z vso svojo avtoriteto, samo v zato prirejene posode (pljuvalnike, skledice, steklenice itd.), ne pa na tla ali v robec, ki je določen za čedenje nosa.

Kadar bolnik kašlja, mora po ukazu zdravnikovem držati pred usta prikladne obrambe, da zabrani razpršenje pljunka.

Te in vse s tuberkuloznimi kužnimi tvarinami onesnažene predmete za rabo storiti je, v kolikor se isti, kakor n. pr. obveze, ker nimajo nobene vrednosti, ne morejo takoj sežgati, za nadaljno rabo neškodljive z izkuhanjem, eventualno z razkuženjem v vodnem soparu ali s kemičnimi razkuževalnimi sredstvi, a brez vsake manipulacije vsled katere bi se — kakor n. pr. vsled posilnega razprostiranja vkup stlačjenih robcev — vsušene nesnaga lahko razpršila.

Pometati se smejo prostori, v katerih se nahaja jetičen bolnik, vedno le pomočeni.

Otresavati eunje prahu skozi okno ali druge odprtine na ulico se mora sploh policijsko prepovedati; prah stresaj se, če le mogoče, v prikladno smetišnico, in smeti naj se sežgo.

Životno perilo in posteljna prtenina se mora pred pranjem razkužiti s tem, da se izkuha v lugu ali raztopljeni sodi

ali namaka 24 ur v mrzlem desetkrat stanšanim raztopljenem kresolmilu.

Ako odide jetični bolnik iz svojega stanovanja v bolnišnico, oziroma sploh ob menjavi bivališča, prav tako v slučaju njegove smrti je vse od njega doslej rabljene reči, predno jih kdo drugi zopet rabi, zanesljivo očistiti in prezračiti na solncu, oziroma po zdravnikovem ukazu razkužiti in tudi je pred zopetno rabo temeljito očistiti na stenah in tleh od njega zapuščeno stanovanje in po zdravnikovem ukazu tudi razkužiti.

Za postrežbo jetičnih naj se jemljejo le take osebe, katere ne bolehajo niti za jetiko, niti niso očitno za to dovzetni.

Postrežno osebje, oziroma sorodnike jetičnega bolnika mora zdravnik natančno poučiti, kako da naj zdravstveno pravilno strežejo bolniku in sebe samega varujejo okuženja. Posebno jim je zaukazati, da se, kakor zdravniki umivajo s kako primerno razkužljivo tekočino, če so si umazali roke ali druge gole dela telesa ali obleko s tuberkuloznimi izmečki, da naj nikdar ne hodijo preblizu bolnika, če ga prijemlje kašelj in da naj ne izpostavljajo po nepotrebem svojega telesa razpršenim slinastim mehurčkom, da naj zakrivajo usta in nos, da ne vsopejo bolezn, in da naj bodo tudi sami vedno snažni kolikor le mogoče.

Da se ob odvracanju jetike doseže resničen vspeh, potrebno je, da izvršujejo vse udeležene osebe, bolniki in zdravi, v najstrožjem samozatajevanju ukaze zdravnikove, oziroma da nadzorujejo njih izvrševanje. Potrebno je, da pride vsakdo do prepričanja, da je na tla pljunjeni izmeček jetičnega za njega samega nevaren, in da je potemtakem njegova korist, eventualno dolžnost, zaprečiti kaj takega. Vsakdo mora pa paziti tudi na to, da ne daje sam drugim slabega izgleda in tedaj sam ne pljuva na tla. Na drugi strani se pa mora jetični opominjati, da ne bodi z neskrbnim pljuvanjem drugim v nevarnost, in on se bo ogibal tega, kakor hitro se opozori, da prve žrtve njegove brezbrčnosti vtegnejo biti udje njegove obitelji in osebe njegove bližnje okolice.

Ker je očitno, da je daleč razširjena navada pljuvanja na tla prav tako zoprna, kakor radi velikega števila v družbi živečih jetičnih nevarna, moramo se ji upirati neprestano z vsemi sredstvi.

(Dalje.)

Učiteljem-čebelarjem in šolskim vodstvom!

Odbor čebelarkega društva se obrača do učiteljev čebelarjev, kakor tudi do vseh šolskih vodstev, da podpirajo naše društvo dejanski s tem, da pristopijo našemu društvu ter naroče naš list. Preveč bi bilo govoriti o važnosti čebelarstva. Ni treba tudi poudarjati, kaj je za vsako stroko primerno berivo. Kdor ne bere, ta se ne izobražuje, zato nazaduje. List „Čebelar“ stane le 2 K, ki jih pač ni težko utrpjeti. Zato upa odbor, da učitelji, oziroma šolska vodstva blagohotno uvažujejo te vrtice.

Za odbor čebelarkega društva:

Črnagoj.

„Učiteljski Tovarš“ izhaja 1., 10. in 20. dne vsakega meseca ter stoji vse leto 8 K, pol leta 4 K, četrt leta 2 K. Spisi naj se blagovolijo pošiljati samo pod naslovom: Uredništvo „Učiteljskega Tovarša“ v Ljubljani. Naročnino pa prejema g. Frančišek Črnagoj, nadučitelj v Ljubljani (Barje). — Vse pošiljatve naj se pošiljajo franko. — Oznanila in poslanice se računajo za stran 30 K, pol strani 18 K, 1/2 strani 10 K, 1/4 strani 8 K, 1/8 strani 4 K; manjši inserati po 20 h petit-vrsta. Večkratno objavljenje po dogovoru. Priloge poleg poštnine 6 K.

Izdajatelj in odgovorni urednik Radivoj Koréne. — Last in založba „Zaveze avstrijskih jugoslovanskih učiteljskih društev“. Tiska „Narodna tiskarna“ v Ljubljani.